„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 zlr. 60 c., na kwartał 3 zlr. 90 c., na miesiąc 1 zlr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 zlr., na miesiąc 1 zlr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 45. Piątek 22. Lutego 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

C. k. wyższy sąd krajowy uchwałą z dnia 21. lutego 1867 l. 746 mianował adjunktami sądowymi przy c. k. prowizorycznych sądach powiatowych:

Franciszka Witkiewicza w Stryju, Cyryla Dorożewskiego w Skałacie, Franciszka Brzeneka w Dolinie, Józefa Neumanna w Nadwórnie, Dyonizego Ilnickiego w Peczyniżynie, Alojzego Schwestkę w Manasterzyskach, Józefa Baumanna w Drohobyczy, Dyonizego Kamińskiego w Trembowli, Jana Lewickiego w Sokalu, Sylwestra Hołowkiewicza w Zaleszczykach, Jana Bittnera w Niżankowicach, Michała Doboszyńskiego w Bohorodczanach, Karola Wysokyego w Zabłotowie, Jana Skowrońskiego w Lubaczowie, Jana Alojzego Linhardta w Busku, Alfreda Rzeplińskiego w Uhniowie, Jakóba Kijańskiego w Mościskach, Dr. Ernesta Gaberlego w Radymnie, Filareta Mochnackiego w Drohobyczy, Ferdynanda Krischke w Jaworowie, Wincentego Babińskiego w Lisku, Adolfa Filipek w Rudkach, Jana Olszewskiego w Zbarażu, Waleryana Nistenbergera w Bolechowie, Jana Gajewskiego w Borszczowie, Teofila Felixa Listowskiego w Dubiecku, Jana Baranowskiego w Komarnie, Henryka Pinskera w Turce, Emila Nemethyego w Sieniawie, Juliana Rużyckiego w Żółkwi, Emila Michałowskiego w Brzeżanach. Edmunda Getzlingera w Rohatynie, Leona Czechowicza w Buczaczu, Emila Lisikiewicza w Rymanowie, Henryka Alschera w Rawie, Edmunda Mochnackiego w Janowie, Paulina Moszyńskiego w Tyśmienicy, Leona Pollo w Kałuszu, Emila Grąziewicza w Czortkowie, Ferdynanda Eisen w Sądowej Wiszni, Henryka Rappe w Obertynie, Alfreda Jachimowskiego w Bóbrce, Antoniego Zembronia w Brzeżanach, Ludwika Borowskiego w Dukli, Ignacego Karpińskiego w Śniatynie, Franciszka Wolfartha w Kołomyi, Józefa Laceka w Sanoku, Henryka Janiszewskiego w Kołomyi, Józefa Dzulyńskiego w Krośnie, Antoniego Rusina w Kossowie, Juliusza Piątkowskiego w Kulikowie, Ottokara Ansiona w Gródku, Franciszka Zeleńskiego w Żółkwi, Longina Rożańkowskiego w Horodence, Albina Turzańskiego w Birczy, Kajetana Kopacza w Dobromilu, Józefa Motala w Załoścach, Augusta Schmidta w Jarosławiu, Karola Hanika w Krakowcu, i Jana Majeranowskiego w Kutach.

Lwów, 21. lutego 1867.

Na podstawie najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 odbędzie się d. 1. marca o godz. 9. przedpołudniem w Wiedniu, w domu bankowym przy ulicy Singera 454 i 455 losowanie dawnego długu państwa.

Zaraz potem odbędzie się 28 losowanie numerów wygrywających obligacyi długu państwa pożyczki loteryjnej z r. 1839 i 14 losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Drugie posiedzenie sejmu krajowego dnia 21. lutego 1867.

Posiedzenie zagaił marszałek krajowy książę Leon Sapieha o godzinie 11½ przedpołudniem. Obecnych posłów było 126. Ze stony rządu: c. k. komisarz rządowy radca namiestnictwa Bartmański.

Protokoł ostatniego posiedzenia odczytany przez sekretarza hr. Ludwika Wodzickiego bez dyskusyi przyjęto. Odczytano potem spis petycyi wniesionych do Sejmu. Ks. Morgenstern wniósł, ażeby petycye gmin Odporyszów i Żabno o przyłączenie do powiatu Dąbrowskiego odesłane były do c. k. Prezydyum Namiestnictwa. Wniosek ten podany będzie do uchwały po ukonstytuowaniu komisyi petycyjnej. Na wniosek p. Hubickiego petycye tyczące się wyborów do Sejmu odesłane zostały do komisyi weryfikacyjnej.

Następnie odczytano wniosek naglący hr. Russockiego żądający z powodu właściwości stosunków ludności miasta Brodów ażeby §§. 15. i 28. ordynacyi wyborczej dla gmin w Galicyi i wielkiem księstwie krakowskiem z dnia 1. sierpnia 1866 zostały zmienione w ten sposób, by przynajmniej połowa radnych i zastępców była wyznania chrześciańskiego. W podobnym celu przedłożył p. Hönigsmann wniosek naglący o nadanie osobnego statutu dla miasta Brodów, ewentualnie, by postanowienia drugiego ustępu §. 15. i ostatniego ustępu §. 35. ordynacyi wyborczej z dnia 1. sierpnia 1866 w Brodach niebyły zastosowane, lub też ewentualnie by aż do nadania miastu Brodom osobnego statutu dotychczasowy porządek został zatrzymany, wedle którego rada miejska składa się w jednej połowie z członków chrześciańskich a w drugiej połowie z członków starozakonnych. Obadwa te wnioski jako ze sobą w związku będące odesłano do wydziału krajowego jako specyalnej komisyi.

Odczytano potem interpelacyę p. Koroluka i innych do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem, dla czego w okręgu wyborczym Skałat-Grzymałów wybory posła do Sejmu przerwane i nieprzeprowadzone i jakich środków rząd użył, by winnych pociągnąć do odpowiedzialności. Komisarz rządowy oświadczył, że po zasięgnieniu informacyi z aktów da odpowiedź.

P. Wężyk wniósł interpelacyę do komisarza rządowego z zapytaniem dla czego mimo amnestyi cesarskiej niewydawano amnestyonowanym przy ostatnich wyborach kart legitimacyjnych ze strony urzędów powiatowych lecz dopiero na podania do c. k. Namiestnictwa. Komisarz rządowy odpowiedział, że opuszczenie pojedyńczych imion osób amnestyonowanych w spisach wyborców nienastąpiło z umysłu lecz powodem było to, iż dawne listy wyborcze służyły za podstawę do spisania nowych, że nieumieszczonym w listach wyborczych wydane bywają karty legitymacyjne dopiero przez Namiestnictwo w skutek reklamacyi, to dzieje się na podstawie §. 23. ustawy wyborczej.

Z kolei odczytano pismo c. k. Prezydium Namiestnictwa do marszałka z uwiadomieniem, że w przedłożeniu rządowem dotyczącem zwołania konstytucyjnej rady państwa, które złożone zostało dnia 18. b. m. do laski marszałkowskiej zaszła niemiła pomyłka druku ile że w przedostatnim ustępie po słowach „nareszcie projekt ustawy o nowej organizacyi“ opuszczono wyraz „obrony“ przez co sens cały nabrał wcale innego znaczenia. Do pisma tego załączona odpowiednia ilość egzemplarzy przadłożenia rządowego. — Marszałek oświadczył że egzemplarze te zostaną rozdane posłom.

Na wniosek p. Zyblikiewicza uchwalono wybrać osobną komisyę specyalną z 9 członków złożoną dla zbadania przedłożenia rządowego o zwołaniu rady państwa i zdania sprawy na jednem z najbliższych posiedzeń.

Z porządku dziennego przystąpiono do sprawozdań komisyi wybranej do sprawdzenia wyborów.

Sprawozdawca p. Smarzewski wniósł, żeby wybór p. Dwolińskiego uznać za ważny. Przy tej sposobności wniósł ks. Pawlików, ażeby z wnioskami komisyi weryfikacyjnej postępowano z powodu wielkiej ważności przedmiotu według §. 43 regulaminu, mianowicie, ażeby sprawozdania i wnioski komisyi sprawdzającej wybory były poprzednio drukowane i posłom w celu należytego rozpatrzenia się w nich rozdane, a potem brane na porządek dzienny. Wniosek ten poparł p. Kowalski. Przeciw wnioskowi jako mowca jeneralny oświadczył się p. Ziemiałkowski zwracając uwagę na to, że nie masz analogii między wnioskami samoistnemi członków a sprawdzeniem wyborów. §. 11. regulaminu wyraźnie powiada, że Sejm wysłucha sprawozdania o wyborach. Mowca podnosi, jak naglącą sprawą jest sprawdzenie wyborów i wykazuje niepodobieństwo załatwienia tej tak ważnej i naglącej sprawy w tak krótkim czasie, jaki pozostaje obecnie Sejmowi aż do wybrania delegatów do rady państwa. Mowca upatruje w wniosku ks. Pawlikowa tylko chęć przewleczenia dyskusyi i rozmyślnego stawiania przeszkód w powzięciu jakiejkolwiek uchwały w sejmie.

Przy głosowaniu wniosek ks. Pawlikowa przeważną większością głosów został uchylony.

Następnie zgodnie z wnioskami komisyi bez dyskusyi uznane zostały za ważne wybory następujących posłów: Dziewońskiego, Rogawskiego. Cichorza, hr. Adama Potockiego, Ławrynowicza. Wiśniewskiego. Szumańczowskiego. Co do wyboru p. Baltazara Nalepy komisya wnosi, ażeby wybór ten uznany został za nieważny, ponieważ tenże według aktów nie jest prawyborcą. Na wniosek p. Wolnego uchwalono odroczyć uchwałę co do tego wyboru, aż się Nalepa wykaże, iż mu przysłuża prawo wyborcy.

Potem uznano ważność wyboru następujących posłów: Wolnego, Dziubatego, księcia Pawła Sanguszki, Szuraka, hr. Alfreda Potockiego, Zdunia, Kraińskiego, Smarzewskiego, Krzeczunowicza. Grossa, Niezabitowskiego, hr. Alexandra Borkowskiego, księcia Władysława Sanguszki, Dzwonkowskiego, Starowiejskiego, hr. Henryka Wodzickiego, Paszkowskiego, Wężyka, Hallera. Gniewosza, Ludwika Skrzyńskiego, Kozłowskiego, Żuka-Skarszewskiego, Trzecieskiego, Agopsowicza, hr. Golejewskiego, hr. Ludwika Wodzickiego, hr. Stanisława Tarnowskiego, Czajkowskiego, Jana Gnoińskiego, Pajączkowskiego, hr. Russockiego, Bocheńskiego, ks. Barewicza, Jabłonowskiego, Grocholskiego, hr. Łosia, księcia Konstantego Czartoryskiego, hr. Włodz. Dzieduszyckiego, hr. Kazimierza Wodzickiego, Hubickiego, Pietruskiego.

Na wniosek komisyi wybór księdza Naumowicza uznany został za nieważny, ponieważ z aktów się okazuje, że tenże nie miał absolutnej większości głosujących wyborców.

W końcu uznano za ważne następujące wybory: pp. Działoszyńskiego, Łepkaluka, Bazylewicza, Tyszkowskiego, Kabatha, Landesbergera, księcia Jerzego Czartoryskiego, Popiela, Majera, Zyblikiewicza, Samelsona, ks. Polańskiego, Zbyszewskiego, Sawczyńskiego, Seidlera, Kamińskiego, Zycha, Hönigsmana, Breuera, Smolki, Jego Excel. hr. Gołuchowskiego, Ziemiałkowskiego i Dubsa.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2giej po południu. Przyszłe posiedzenie w piątek. Na porządku dziennym: 1) Wybór rewidentów do sprawozdań stenograficznych; 2) wybór komisyi petycyjnej; 3) wybór komisyi z 9 członków do rozpoznania przedłożenia rządowego i ewentualnie 4) sprawdzenie dalsze wyborów.

„Wiener Abend Post“ zamieściła artykuł następujący:

Zaprowadzone w niektórych krajach koronnych urządzenia sądowe, wywołały w kołach urzędników obawy, które i w dziennikach publicznych wyrażone zostały.

Sądzimy, że obawy te są po części zawcześne, po części nieuzasadnione.

Wspomnione urządzenia są tylko tymczasowemi rozporządzeniami, które stały się konieczne, ażeby od chwili, w której mieszane urzędy powiatowe czynności swe zaprzestają aż do zaprowadzenia ostatecznej organizacyi sądownictwa, wymiar sprawiedliwości należycie był zabezpieczony.

Przy tych — raz jeszcze powtarzamy — prowizorycznych tylko rozporządzeniach, rząd obowiązany był trzymać się ściśle granic wydatków, które z ogólnej dotacyi mieszanych urzędów powiatowych, wyznaczonej prawem finansowem, najwyższą sankcyę mającem, według ścisłego zbadania, na wymiar sprawiedliwości wypadają.

Chociaż rząd przejęty jest silnem przekonaniem, iż położenie urzędników sądowych koniecznie ulepszenia potrzebuje, to jednak prowizoryczne urządzenia nie mogły dać właściwy powód do przeprowadzenia takowego ulepszenia; kwestya ta rozbierana być może dopiero w ten czas, gdy na drodze konstytucyjnej na podstawie nowych praw nowy organizm sądowy zaprowadzony będzie. Sądzimy zaś, iż przy znanych nam łaskawych najwyższych intencyach pomyślnego załatwienia tej kwestyi tem bardziej spodziewać się można, iż i w ciałach reprezentacyjnych objawiało się pod tym względem przyjaźne usposobienie.

Lecz musimy zarazem oświadczyć, iż obawy urzędników wcale są nieuzasadnione. Rząd trzymał się zawsze zasady, ludzkością i sprawiedliwością nakazanej, iż urzędnik w stałej służbie umieszczony, jeżeli przy zmianie organizmu w czynnej służbie pozostaje, z dochodów nie zbytecznych dotąd pobieranych, nic nie utracił. Zasada ta zastosowana została nawet do pre-

tensyi, które urzędnikowi, przy umieszczeniu go w jakiej kategoryi służbowej, ze względu na posunięcie się na wyższe stopnie pensyi, otwarte zostały.

Zaokrąglenia pensyi 500, 600 i 700 złotowych, które ze względu na prawo finansowe stały się konieczne, odnosi się tylko do tych, którzy w krótkiem — jak się spodziewamy — prowizoryum z 500 złotową pensyą umieszczeni zostali, wyłączone zaś są od tego zaokrąglenia adjuta 315 złotowe.

Manifest opozycyjnych członków rozwiązanej izby włoskiej do wyborców wystósowany, do druku podany został. Występuje on z gwałtownemi zaskarżeniami rządu, któremu podczas kampanii zarzuca tchórzliwą politykę i niezdolność strategiczną; prócz tego gabinet odmówił uporczywie żądanego zbadania budżetu i prawem o kościele nastawać chce na wolność państwa, zgubną oligarchią w kościele zaprowadzić i utrzymanie władzy świeckiej złożyć pokornie w ręce Papieża. Mityngi na których miano uchwalać rezolucye przeciwko wspomnianemu projektowi do prawa, zostały zakazane, dla utrzymania negocyacyi z Watykanem. Kraj więc niechaj osądzi czyli słuszność ma gabinet po sobie, lub też opozycya.

Dokument ten podpisany został przez 77 tylko deputowanych, chociaż daleko więcej deputowanych za wotum nagany przeciwko ministeryum głosowało.

Według „France" misya p. Tonello może już być uważana jako skończona. Exequatur i Placet usunięto. Wielu biskupów częścią już mianowano, częścią przeniesiono, a wszystkie te nominacye i zmiany mają świadczyć o usposobieniu wielce pojednawczem. Tonello ma wkrótce powrócić do Florencyi.

Z Rzymu donoszą do „Gazetta di Firenze", że poseł amerykański zagroził kuryi zdjęciem swego herbu jeżeli kościół protestancki nie będzie znowu otwarty, i jeżeli nie będzie dane zadośćuczynienie za wypadki które poprzedziły jego zamknięcie. Poseł angielski ma postąpić podobnie. Kardynał Antonelli przyrzekł odpowiedzieć obudwom dyplomatom za dni kilka.

„Liberte" i „France" wymieniają następujące ustępy ustawy prasowej przedłożonej izbom francuskim: poprzednicze upoważnienie znosi się; kaucya od dzienników w departamentach Sekwany, Sekwany i Oisy, Sekwany i Marny, tudzież Rodanu podnosi się z 50.000 na 80.000 franków; stempel zniża się dla tych dzienników z 6 na 4 cent. dla innych dzienników na 2 cent., dzienniki wychodzące rzadziej jak 3 razy na tydzień i niepodające anonsów wolne są od stempla. Kara więzienia wyznacza się tylko za zbrodnie prasowe. Kara pieniężna wynosi od 4- do 40.000 franków z utratą prawa wyborczego. Po dwóch wyrokach następuje zawieszenie a potem zakazanie dziennika. Jeżeli autorem inkryminowanego artykułu jest deputowany, może być skazany bez upoważnienia izby.

Żółta księga zawiera na 60 stronnicach liczne depesze ministrów Drouin de Lhuys i de Moustiers, świadczące o ciągłej pieczołowitości rządu francuskiego dla chrześcian.

Depesza Drouin de Lhuys z dnia 27. sierpnia 1866, wzywa Portę, żeby niebawem wysłała do Kandyi komisarza, dla zbadania stanu rzeczy i wynalezienia środków pomocy.

Depesza de Moustiers z dnia 12. października do posła francuskiego w Atenach zaprzecza jakoby margrabia de Moustiers podczas przejazdu swego przez Ateny groźnie się miał wyrazić na przeciw króla greckiego.

W depeszy z dnia 7. listopada do posła francuskiego w Konstantynopolu margrabia de Moustiers radzi Porcie użycie środków łagodności i dodaje: Idzie teraz o to, żeby wiedzieć pod jakiemi warunkami Turcya panować może na wyspie Kandyi, jak może nadużycia naprawić i jak będzie mogła zatrzeć bolesne wspomnienia.

Depesza z dnia 7. grudnia konstatuje niemoc Turcyi do stłumienia powstania na wyspie Kandyi. Turcya, mówi depesza, niechaj się dobrze zastanowi nad niebezpieczeństwem, jeżeli złe się wzmoże do takiego punktu iż przy położeniu państwa tureckiego trzebaby użyć środków heroicznych. Sądzimy, iż dajemy Turcyi nowy dowód naszej pieczołowitości, zwracając całą jej baczność na tę kwestyę.

Depesza z dnia 14. grudnia powiada: Opinia publiczna w Europie zaczyna się niepokoić, gdyż Kandyoci znajdują wsparcie. Ministrowie Sułtana powinni więc koniecznie zdać sobie sprawę z położenia rzeczy i przewidzieć skutki. Jeżeli Porta nic przewidywać nie będzie to za kilka miesięcy znajdzie się w obec daleko większych i groźniejszych trudności.

Depesza z dnia 28. grudnia powiada: Trudności zwolna się zwiększyły. Chociażby nawet powstanie stłumione zostało, to jednak kwestya nie będzie w tym stanie jak przed kilkoma miesiącami. Załatwienia które na początku przesilenia Kandyę pacyfikować mogły, teraz może będą uznane jako niedostateczne. Nie możemy zataić Porcie obaw rządu cesarskiego pod tym względem. Rzeczy stanęły na tym punkcie, iż największa otwartość będzie dowodem największej przychylności dla Porty.

Ostatna depesza do posła francuskiego w Atenach wystósowana wyraża najprzód zadowolenie, iż tendencye nowego gabinetu greckiego nie sa zaczepne przeciw Turcyi i dodaje: Agitacya, której rząd grecki dał się rozszerzyć mogła sprowadzić dla niego i dla Europy gorsze daleko zawikłania. Nie moglibyśmy być obojętni na wszystko co podnieść może pomyślność Grecyi, lecz w zamian za naszą dobrą wolę i nasze staranie mamy prawo oczekiwać, iż nie będą się starać o wciągnienie nas przeciwko naszej woli i przed czasem, który my za właściwy uznamy.

W wielu dziennikach znachodzimy wiadomości, iż ministeryum tureckie zamierza zwołać zebranie znakomitszych mieszkańców (notablów). Zgromadzenie to ma mieć udział w przeprowadzeniu Hathumayum z 1856 roku i hatiszeryfu z Gilhany. Cała ta wiadomość jest jednak bardzo nie pewna.

„Independance belge" donosi, że Porta oświadczyć kazała gabinetowi Tuilleryi, iż gotowa jest przyjąć zasadę autonomii Kandyi i zrobić Kandyotom potrzebne koncesye, jeżeli powstańcy na tej podstawie na zgodę przystać zechcą. W skutek tego oświadczenia rządu tureckiego miano posłać nowe instrukcye Bourému, jeżeli odpowiedź jego wypadnie pomyślnie, to gabinet paryski wyśle ajenta do Kandyi, który mieszkańcom ofiarować będzie gwarancyę Francyi za dopełnienie obietnic tureckich. Cóż jednak stać się ma jeżeli Kandyoci jak dotąd nie zechcą się wdawać w negocyacye, chcąc osiągnąć nagrodę uporczywego swego oporu, w przyłączeniu do Grecyi, które to przyłączenie Francya, według „la France" właśnie jako ostateczną ewentualność przypuściła. „La France" powiada, że rząd francuski w nocie do Turcyi wystósowanej żądać miał ustąpienia Kandyi Grecyi, dodając, że w razie przeciwnym wojna zdaje się nieuniknioną. „La France" nie przypuszcza żeby konsekwencye nie usłuchania rady rządu francuskiego, tak daleko iść mogły. Nadzwyczajni posłowie wysłani do wielkich dworów europejskich, według „la France" starać się mają nie tylko o zawiązanie bezpośrednich relacyi z opiekuńczemi mocarstwami, ale zarazem o rewizyę granic Grecyi z roku 1852. W związku z tem jest podróż Króla Jerzego, która dla tego do marca odroczona została, żeby pełnomocnicy mieli czas zrobić kroki przygotowawcze.

Dzienniki londyńskie zapewniają, że w izbie niższej opozycya przeprowadzi wotum nieufności przeciw teraźniejszemu gabinetowi. W tym razie ministeryum rozwiąże izbę i odwoła się do narodu. Lecz w obec dzisiejszego usposobienia stronnictwo konserwatywne nie może obiecywać sobie pomyślnych skutków tej apelacyi. D'Israeli ma oświadczyć w izbie, że z kwestyi reformy zrobi kwestyę gabinetową, lecz to oświadczenie nie zgadzałby się z owem które dał wnosząc 13 rezolucyi w sprawie reformy wyborczej. Wówczas bowiem rzekł że kwestya reformy nigdy już nie będzie rozstrzygać o utrzymaniu się rządu.

Z Hiszpanii donoszą, że Narvaez wszedł w układy z progresistami chcąc ich skłonić aby go umieścili na liście swoich kandydatów. Słychać nawet, że już pozyskał 9 członków tego stronnictwa, którzy jenak zostali zaraz przez współtowarzyszy wykluczeni.

W Królestwie Polskiem zarządzono nowe spisy popisowych urodzonych w roku 1846, którzy mają dodatkowo być wzięci do wojska. Spisy te mają być wykończone do dnia 13go marca. Oprócz urodzonych w roku 1846 stawić się mają do spisów wszyscy urodzeni w latach 1845, 1844, 1843 i 1842. Z tego się pokazuje, że w roku bieżącym nowy pobór do wojska nastąpi. Przepisy uwalniające stale lub czasowo będą i tym razem obowiązywać.

Ukazem z dnia 17. (29.) stycznia rzeczywisty radzca stanu Modzelewski, starszy radzca naczelnej izby obrachunkowej, uwolniony został od tych obowiązków na własne żądanie. Również usunięty został z urzędu tymczasowego dyrektora wydziału wyznań w Królestwie Pantelejmon Kalisz, a przydzielono go do komitetu urządzającego.

Z powodu nowego administracyjnego podziału Królestwa Polskiego organizacya sądowa zastosuje liczbę i siedzibę, tudzież juryzdykcyę władz sądowych do tego podziału. Sądy kryminalne i trybunały cywilne, sądy pokoju, i sądy policyi poprawczej będą nosiły nazwę swoją od miejsc, w których urzędują.

Papier stęplowy Królestwa Polskiego znosi się pod względem spraw akcyzowych, a używany ma być odtąd papier stęplowy cesarstwa rosyjskiego.

Kronika.

(Amnestya,) Na mocy najwyższego postanowienia z 17. lutego b. r. skazani za zdradę główna, a następnie w skutek amnestyi internowani w Bernie i Josefsztadzie Stefan Redeczky, Ludwik Beniczky, Ludwik Gaspar, Ludwik Zambelli, Gabryel Clementis, Ludwik Plachy, Władysław Szelesley i Paweł Almasy zostali zupełnie ułaskawieni.

(Pożar.) W Stryju dnia 13go b. m. spaliło się 7 domów; ogień miał powstać przez nieostrożność.

(Nadesłane.)

Wydział Towarzystwa bratniej pomocy słuchaczy akademii technicznej we Lwowie chcąc na podstawie statutu rozszerzyć na zewnątrz zakres działania tegoż Towarzystwa, otworzył bióro swoje w gmachu tejże akademii. Celem założonego bióra będzie ułatwienie znoszenia się wydziału z przyjaciołmi młodzieży, którzy uznawszy ważność pracy przez Towarzystwo podjętej, zechcieliby nas popierać w dopełnieniu zadania naszego, dopomagania młodzieży do kształcenia się na techników fachowych, w kraju naszym tak niezbędnie potrzebnych. Upraszamy więc szanownych przyjaciół młodzieży, aby cele nasze wspierać raczyli, bądź przystępując jako członkowie honorowi, lub dobrodzieje do Towarzystwa, bądź też podając młodzieży środki do zapracowania sobie na utrzymanie się aż do ukończenia nauk. W tym celu uprasza wydział tych, coby potrzebowali młodych ludzi do udzielania lekcyi uczniom szkół normalnych, realnych, do udzielania lekcyi rysunków ręcznych, oraz coby mieli do rozdania roboty rachunkowe i rysunki techniczne,by do niego udawać się raczyli. — Wydział zaś polecając najzdolniejszych a prawdziwie potrzebujących pomocy starać się będzie w zupełności odpowiedzieć położonemu w nim zaufaniu.

Bióro otwarte codziennie, z wyjątkiem świąt, od godziny 2giej do 4tej po południu.

Mieczysław Darowski, prezes. Zygmunt Pilecki, sekretarz

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(S) **Lwów**, 21. lutego. (Sprawozdanie tygodniowe.) W pierwszych dniach tego tygodnia mieliśmy niezwykłe ciepło, po krótko trwającym deszczu wypogodziło się znowu; w nocy przymrozki.

W handlu towarowym było w tygodniu ubiegłym większe ożywienie z powodu dowozu towarów z Berna. Przesyłki cukru surowego, oddanego na kolej w Czerniowcach, a wywożonego z Galicyi przez Granicę, ożywiają ruch wywozowy i zapewne trwać będą przez czas dłuższy. Rząd król. pruski upoważnił dom spedycyjny S. Kuznitzki i spółka w Oświęcimie i Mysłowicach do przesyłania wełny do Prus z zachowaniem osobnych przepisów, transporta jednak takowe muszą być zaopatrzone w świadectwa zdrowia. Opłata za pośrednictwo jest w istocie bardzo nizka, wynosi bowiem tylko 2 sr. grosze od cetnara. W skutek tego wywieziono około 2000 cetn. wełny po większej części do Wrocławia. Wywieziono także znaczniejszą ilość płótna zgrzebnego, na które jest popyt z Węgier; z obwodu rzeszowskiego wywięziono tego artykułu około 600 cet. do Pesztu. Wywóz jaj do Niemiec północnych trwa ciągle i popłaca się przy obecnym kursie srebra. Z Tarnowa wywieziono do Wiednia kilka partyi mięsa. Wywożą także spirytus do Wiednia i nadeszło znowu mnóstwo beczek próżnych, zkąd wnosić można, że wywóz tego artykułu potrwa przez czas dłuższy. Natomiast zmniejszył się popyt na naftę galicyjską a tem samem i wywóz tejże.

Handel zbożowy w obec ogólnej stagnacyi na wszystkich ważniejszych targowicach, nie jest wcale ożywiony. Kupcy zagraniczni odjeżdżają z powrotem do domu. Ceny spadają stanowczo, nic sprzedać nie można chyba na konsumcyę miejscową. Koleją Lwowsko-Czerniowiecką przywieziono tu około 6000 cet. żyta i pszenicy dla młynów parowych. Inne transporta zboża tutaj dostawione, odwiezione zostały do Prus na rachunek umów dawniejszych. Nie wiadomo nam, aby w tym tygodniu miała być zawarta jaka nowa umowa. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ po 9 złr. 40 do 50 c. Znaczna ilość pszenicy rosyjskiej ma znajdować się na

składach na granicy galicyjskiej. Do Kolonii, Wrocławia, Drezna wywieziono około 8000 cetn. Jęczmień 143 ℔ płacono po 5 złr. 30 c., handel nie ożywiony z powodu słabego dowozu. Żyto 160 ℔ płacono po 6 złr. 20 do 30 c. Owies wywożono w większych partyach do Prus na rachunek kolei końskiej w Bytoniu, lecz tylko z zachodnich obwodów Galicyi, zwłaszcza z Tarnowa. Tutaj płacono gatunki 100 ℔ korzec po 2 złr. 40 do 50 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Tarnów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 75 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 10 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 40 c., owies 99 ℔ 3 złr. 40 c. Handel nie ożywiony, dowóz słaby i brak kupujących. Jarosław: pszenica 170 ℔ 10 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 6 złr. 30 c., owies 98 ℔ 2 złr. 80 c., handel nie ożywiony, dowóz i popyt słaby. Przemyśl: pszenica 170 ℔ 9 złr. 60 c. do 10 złr., żyto 160 ℔ 6 złr. 75 do 7 złr., jęczmień 138 ℔ 5 złr. 59 c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. Handel nie ożywiony dla braku popytu. Bochnia: pszenica 170 ℔ 11 złr., jęczmień 139 ℔ 6 złr., żyto 160 ℔ 7 złr. 50 c., owies 100 ℔ 2 złr. 85 c., odbyt tylko na pszenicę i jęczmień. Dębica: pszenica 170 ℔ 10 złr. 75 c., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 75 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 25 c., owies 100 ℔ 3 złr. 40 c., na pszenice odbyt słaby, na jęczmień nie ma pokupu, żyto skupują tylko na konsumcyę, owies trzyma się w cenie. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 70 c., żyto 160 ℔ 7 złr., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 83 c., owies 98 ℔ 3 złr. 30 c. Odbyt mały przy słabym dowozie. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 11 zł. 25 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 15 c., jęczmień 139 ℔ 5 złr. 60 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. Spekulanci i handlarze zachowują się wyczekująco.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono z Galicyi przez Kraków do Oświęcima 720 sz. wołów dowiezionych tu po większej części koleją Lwowsko-Czerniowiecką.

Z sejmów krajowych.

Linc, 19. lutego. Dr. Gross i inni interpelują: czyli rząd widzi się spowodowany do oddania pod jednolitą konstytucyjną pertraktacyą sprawy nowego organizmu władz sądów i administracyjnych? Następnie: czyli rząd ma zamiar zniżenia pensyi urzędników sądowych?

Do wydziału dla propozycyi rządowej wybrani zostali: Kremer, Weiche, Haim, Dirkheim, Wiser, Figuli, Heis, Wikhof i Feuerstein.

Berno, 19. lutego. 88 Wyborów przyznano bez zarzutu, 5 zaś wyborów po żywej rozprawie. Jutro odbędą się weryfikacye i niektóre wybory.

Salcburg, 19. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu odbywała się dalsza weryfikacya wyborów. We czwartek nastąpią wybory wydziału krajowego i radców państwa.

Insbruk, 19. lutego. Sprawdzono wybory i uznano ważność wszystkich wyborów.

Ostatnia poczta.

Berlin, 20. lutego. Hr. Bismark jest słaby i już od dwóch dni nie wychodzi z domu. Cierpienia reumatyczne i nerwowe odezwały się znowu w skutek przeciążenia pracą.

Karlsruhe, 20. lutego. „Karlsruher Zeitung" mówi za zawarciem związku odpowiedniego potrzebom i żądaniom narodowym, między związkiem północno-niemieckim a południowemi państwami.

Dziennik ten donosi następnie, iż ratyfikacya umów w Sztutgardzie zawartych, wkrótce zapewne nastąpi.

Londyn, 20. lutego. Księżna Walii powiła dziś szczęśliwie księżniczkę. Zdrowie Księżnej i księżniczki zupełnie jest zadowalniające.

Telegraf do Walencyi znow od godziny 10. rannej przerwany został.

Petersburg, 20. lutego. Zagęściły się tu bardzo choroby z charakterem gorączki nerwowej; pojawiły się przypadki cholery oraz przejścia z gorączki do cholery. Administracya miasta zarządziła właściwe środki ostrożności.

(Telegramy „Czasu.")

Berna, 21. lutego. Rada związkowa szwajcarska rozpisała subskrypcyę na pożyczkę 6 milionów franków.

Marsylia, 20. lutego. Otrzymano tu wiadomość z Aten z dnia 14go b. m., która mówi, że parowiec grecki „Panhellenion" odbywając jedenastą wyprawę do Krety, zagrożony został przez fregatę turecką zatopieniem, jeźliby ważył się ruszyć. „Panhellenion" wrócił do Syry. Król Jerzy grecki wysłał z tego powodu bryg wojenny „Salaminę", aby towarzyszył statkowi „Panhellenion" a w potrzebie siłą siłę odparł. Rozporządzenie królewskie udzielone było obcym posłom w Atenach.

Nowy Jork, 19. lutego. Zapewniają, że Juarez posuwa się na Mexyk. Cesarz zamierza bronić stolicy w 30.000 ludzi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 21. lutego.

Hotel europejski: PP. Br. Rejski Ekmühl, z Kowalówki.

Hotel angielski: Br. Kanne Rudolf, c. k. przeł obwod., z Tarnopola. — Abrahamowicze Adolf i Dawid, z Targowicy. — Polański Tom., poseł sejmu, z Przemyśla

Hotel Krynickiego: Kiss Stan., c k. porucznik, z Buska.

Hotel podolski: Kęszycki Nałęcz Józef, z Dźwiniacza. — Zajączkowski Jan, z Lisowic.

Pod Nr. 514¾: Seeliger Karol, c. k. kapitan, z Wołkowa.

Pod nr. 184²/₄: Morawski Hier., c. k. przeł. powiatowy, z Cieszanowa.

Pod nr. 176²/₄: Żurakowski Aug., z Horbacza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 21. lutego.

PP. Kalitowski Ant., c. k. przeł. obwod., do Żółkwi. — Bartoszewski Ant., do Tarnowa. — Bernatowicz Hip., do Sarnik. — Lipski Wawrz., do Krosna. — Mazaraki Tadeusz, na Ukrainę. — Rodecki Alex. i Trzecieski Ign., do Krakowa. Wojtkowski Adolf, do Żurawicy. — Zubr Jan, do Żółtaniec. — Tyszkowski Józef, do Uhnik. — Winnicki Ant., do Kozic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 21. lutego.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	330.82	0.0	81.5	zach. sł.	4
2. god. po poł.	330.52	+ 3.7	74.5	„ „	10
10. god. wiecz.	330 55	+ 2.8	85 2	„ „	10

TEATR.

Dziś (przedst. polskie): **„Lew zakochany"**, komedya w 5 aktach z franc. po raz pierwszy.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 21. lutego.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	93	6	—
Dukat cesarski	„	5	98	6	06
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	37	10	50
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	73
Talar pruski	„	1	88	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	02	75	85
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	78	68	79	43
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	—	71	92
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	71	33	72	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		220	83	223	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	33	186	17

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.75	72 —
od kwiet. do października po 5%	71.75	72 —
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.25	77.75
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 50	82.—
Metaliki po 5%	61.50	61.70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145 —	146.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piata cześć losów	144 —	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	79 50	80.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 90	90 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.75	93.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	83 50	83 70
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	90.—	91.—
Węgier	73 40	73.80
Galicyi	71.50	72.—
Siedmiogrodu	70.75	71.25
Bukowiny	71.50	71.25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	97.75	98 25

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	763.—	765.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	190.30	190 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	635.—	637.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	88.—	88.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1644.—	1646.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	205 20	205 40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	205.50	206.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	150.—	150.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220.50	221.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	490.—	492.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	96.—	96.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	75.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.—	88.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.25	94.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.25	98.75

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131.25	131.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21 50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	107.25	107 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 50	106 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106 50	106.75
Hamburg za 100 M. B.	94.50	94.75
Londyn za 10 ft. szt.	127 —	127.40
Paryż za 100 fr.	50.60	50.70

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.—	6.01
detto. pełnej wagi	6.—	6.01
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.17	10.18
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	1.88	1.89
Srebro	125.75	126 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 82⁵/₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 21. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	90
5% pożyczka narodowa	71	90
Losy z 1860 roku	90	40
Akcye banku wiedeńskiego	761	—
„ „ kredytowego	190	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	50
Srebro	126	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	02

DZIENNIK URZĘDOWY.

(300)

Edict. (3)

Nro. 2506. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht zu Jazłowiec wird hiemit kundgemacht, daß bei demselben zur Einbringung der durch Mendel Roller beim Franz Witkowski ersiegten Forderung pr. 26 fl. 25 kr. öst. W. sammt 4% vom 20. Juli 1857 zu berechnenden Verzugszinsen, dann der Gerichtskosten pr. 2 fl. 24 kr. öst. W., 1 fl. 36½ kr. öst. W., Executionskosten pr. 9 fl. 28 kr. öst. W., 10 fl. 88 kr., 5 fl. 6 kr. öst. W., wie auch der gegenwärtigen Executionskosten pr. 6 fl. 64 kr. die executive Feilbietung der dem Franz Witkowski gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, daher pfandbar beschriebenen, in Znibrody sub Nr. 11 gelegenen Realität am 13. März 1867 dann 27. März 1867 und 10. April 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen stattfinden wird:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dieser Realität pr. 550 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige, mit Ausnahme des davon befreiten Executionsführers hat zu Händen der Licitationscommission ein 10% Vadium im Betrage von 55 fl. öst. W. im Baren oder in öffentlichen Staatspapieren zu erlegen, welcher dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten zurückgestellt werden wird.

3. Sollte diese Grundwirthschaft in obigen drei Terminen nicht über oder wenigstens um den Schätzungswerth veräußert werden können, so wird zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen ein Termin auf den 3. Mai 1867 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt.

4. Der betreffende Beschreibungs- und Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Jazłowiec, am 12. Februar 1867.

(307) **Kundmachung.**

Nr. 1659-Pr. Bei der am 1. Februar d. J. stattgehabten 452 und 453 Verlosung der alten Staatsschuld sind die Serien-Nummern 72 und 243 gezogen worden.

Die Serie Nr. 72 enthält Banco-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 5%, u. z. Nr. 64624 bis einschließig Nr. 65.977 im Gesammtkapitalsbetrage von 1.001.306 fl. Die Serie-Nummer 243 enthält Hofkammer-Obligationen im ursprünglichen Zinsenfuße von 5%, u. z. Nr. 80.220 mit einem Zehntel Nr. 80808 mit einem Achtel, Nr. 81260 mit einem Drittel und Nr. 81477 bis einschließig Nr. 81559, mit dem Ganzen des Capitalsbetrages in der Gesammtcapitalssumme von 1.026.277 fl. 50 kr.

Diese Obligationen werden nach den Bestimmungen des A. h. Patentes vom 21. März 1818 auf den ursprünglichen Zinsenfuß von 5% erhöht und hiefür nach der bestehenden Vorschrift 5% auf österreichische Währung lautende Staatsschuldverschreibungen erfogt.

Vom k. k. Statthalterei-Präsidium.

Lemberg, am 14. Februar 1867.

Obwieszczenie. (1)

Nr. 1659-Pr. Dnia 1go lutego odbyło się 452 i 453 losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto numera seryi 72. i 243.

Serya nr. 72 zawiera obligacye bankowe o pierwiastkowej stopie procentowej 5proc., a mianowicie nr. 64.624 do nru. 65977 włącznie w ogólnej sumie kapitału 1.001.306 złr. Serya nr. 243 zawiera obligacye kamery nadwornej o pierwiastkowej stopie procentowej 5proc. a mianowicie nr. 80220 z jedną dziesiątą. nr. 80.808 z jedną ósmą, nr. 81.260 z jedną trzecią częścią i nr. 81.477 do nru. 81.559 włącznie z całkowitą sumą kapitału 1,026.277 złr. 50 cent.

Obligacye te według postanowień najwyższego patentu z 21. marca 1818 będą podwyższone do pierwiastkowej stopy procentowej 5 proc. i będą za nie wydawane według istniejących przepisów. 5 proc. na walutę austryacką opiewające obligacye.

Z c. k. prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. lutego 1867.

---

(315) **Kundmachung.**

Nro. 492. Behufs der Vorarbeiten für die am 30. April l. J. vorzunehmenden Verlosungen der Schuldverschreibungen der Grundentlastungsfonde für Ost- und West-Galizien und für das Großherzogthum Krakau, wird jede Obligations-Umschreibung, insoferne hiebei die neu auszustellenden Obligationen veränderte Nummern erhalten müßten, vom 1. März l. J. angefangen sistirt.

Nach Kundmachung des Ergebnißes der obigen Verlosungen werden derlei Umschreibungen wieder vorgenommen werden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 11. Februar 1867.

Obwieszczenie. (2)

Nro. 492. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dniu 30. kwietnia b. r. losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej tudzież wielkiego księstwa Krakowskiego, ustaje począwszy od 1. marca r. b. wszelkie przepisanie takich obligacyi, któreby po przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu rezultatu losowania, przepisania te znowu będą przedsięwzięte.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. lutego 1867.

---

(297) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nro. 2410. Zu besetzen im Lemberger Finanz-Verwaltungsgebiete eine Salzverschleiß-Magazinsamts-Assistentenstelle in der XII. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher 315 fl. öst. W., dem systemmäßigen Brennholz- und Salzdeputate.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche unter Nachweisung der Kenntnisse im Kanzlei- und Rechnungsfache, dann der Sprachkenntnisse im Wege ihrer vorgesetzten Behörde binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 2. Februar 1867.

(264) **E d i c t.** (3)

Nro. 63617. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird bekannt gemacht, daß zur Vornahme der vom k. k. Landesgerichte zu Wien in Sachen der ersten österreichischen Sparcasse gegen Maria Nechaj, Anna Höflich und Ludwig Göttinger pto. 3169 fl. 82 kr. ddto. 6. November 1866 Nr. 67493 bewilligten executiven Feilbietung der Realität Nr. 453¼ die Tagsatzungen auf den 18. März, 8. April und 29. April 1867, jedesmal um 9 Uhr Vormittags angeordnet werden, wozu Kauflustige mit dem Bemerken vorgeladen werden, daß dieselben ein 10% Vadium von 3400 fl. im Baren oder in öffentlichen auf den Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen, galiz. Pfandbriefen nach dem letzten Course vor Stellung eines Anbotes zu erlegen haben und die Realität in den ersten zwei Terminen nicht unter, bei dem letzten Termine auch unter dem Schätzungswerthe von 34.033 fl. 43 kr. wird hintangegeben werden.

Die übrigen Feilbietungsbedingnisse werden vor der Feilbietung bekannt gegeben werden und sind bis dahin in der Registratur des k. k. Landesgerichtes einzusehen.

Zum Curator der Gläubiger, deren Aufenthalt unbekannt, welche von der gegenwärtigen Feilbietung nicht verständigt werden können, dann Jene, welche erst nach dem 10. Juli 1866 intabulirt wurden, wird der Hr. Landesadvocat Dr. Kratter unter Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Pfeiffer bestellt.

Lemberg, am 15. December 1866.

E d y k t.

Nro. 63617. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem wiadomo czyni, iż w celu przeprowadzenia egzekucyjnej sprzedaży realności pod Nrm. 453¼ położonej, uchwałą c. k. sądu krajowego Wiedeńskiego z dnia 6. listopada 1866 do l. 67493 w sprawie pierwszej austryackiej kasy oszczędności przeciw Maryi Nechaj, Annie Höflich i Ludwikowi Göttinger o zapłacenie summy 3169 zł. 82 c. w. a. dozwolonej, termina na dzień 18. marca, 8. kwietnia i 29. kwietnia 1867, zawsze o godzinie 9tej przed południem ustanawia się, na które chęć kupienia mający z tem oznajmieniem wzywają się, iż takowi winni będą 10procentowy zakład w ilości 3400 zł. w. a. w gotowiźnie, lub w publicznych na okaziciela opiewających obligacyach państwa, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego podług ostatniego kursu przed oznajmieniem oferty złożyć,

tudzież że realność ta w pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej 34.033 zł. w. a., w ostatnim zaś terminie także i niżej takowej sprzedaną będzie.

Reszta warunków ogłoszona zostanie przed rozpoczęciem licytacyi i może być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzana.

Wierzycielom, ktorych miejsce pobytu nie jest wiadome i których uwiadomienie o niniejszej licytacyi nie doszło, tudzież tym, którzy dopiero po 10. lipca 1866 do tabuli weszli, postanawia się kurator w osobie pana adwokata Krattera z zastępstwem pana adwokata Pfeiffera.

Lwów, dnia 15. grudnia 1866.

(318) **E d i k t.** (1)

Nr. 65101. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird bekannt gemacht, daß zur Vornahme der vom k. k. Landesgerichte zu Wien in der Rechtssache der ersten österreichischen Sparcasse gegen die Erben nach Heinrich v. Saar pto. 10816 fl. 14 kr. s. N. G. ddto. 16. November 1866 Nr. 61979 bewilligten executiven Feilbiethung der Realität Nro. 29 und 30 der Stadt zu Lemberg die Tagsatzungen auf den 29. März, 29. April 1867 jedesmal um 9 Uhr Vormittags angeordnet wurden. Hiezu werden Kauflustige mit dem Bedeuten vorgeladen, daß jeder derselben vor dem Anbote ein Vadium von 8270 fl. österr. Währ. im Baaren oder in k. k. österreichischen auf den Ueberbringer lautenden Staatsschuldverschreibungen oder galiz. Pfandbriefen nach dem letzten Courswerthe zu erlegen haben wird, und daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen nicht unter dem Schätzungswerthe von 82715 fl. 82 kr. wird hintangegeben werden.

Die übrigen Bedingnisse werden vor der Feilbiethung bekannt gegeben und können bis dahin in der Gerichtsregistratur eingesehen werden.

Für die Hypothekargläubiger, deren Aufenthalt unbekannt ist, denen die Verständigung von der Feilbiethung nicht wird zugestellt werden können, oder welche erst nach dem 10. Juli 1866 in die Stadttafel gelangten wird ein Curator in Person des Hr. Dr. Roiński unter Substituirung des Hr. Dr. Gregorowicz bestellt.

Lemberg, am 15. Dezember 1866.

E d y k t.

Nr. 65101. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem wiadomo czyni, iż w celu przeprowadzenia egzekucyjnej sprzedaży realności we Lwowie pod nrem. 29 i 30 m. położonej, uchwałą c. k. sądu krajowego Wiedeńskiego z dnia 16. listopada 1866 do liczby 61979 w sprawie pierwszej austryackiej kasy oszczędności przeciw spadkobiercom ś. p. Henryka Sara o zapłacenie sumy 10816 zł. 14 kr. w. a. z przynależytościami dozwolonej termina na dzień 29. marca 1867, 29. kwietnia 1867 zawsze o godzinie 9tej przed południem ustanawia się, na które chęć kupienia mających z tem oznajmieniem wzywa się, że każdy z nich winien będzie zakład w sumie 8270 zł. w. a. w gotówce, lub w c. k. austryackich na okaziciela opiewających obligacyach państwa, lub nareszcie w listach zastawnych galicyjskiego towarzystwa kredytowego podług ostatniego kursu

złożyć, tudzież, że realność ta w pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Reszta warunków ogłoszoną zostanie przed rozpoczęciem licytacyi i można takowe w registraturze tutejszo sądowej przejrzeć.

Dla wierzycieli hypotecznych, których miejsce pobytu nie jest wiadome, i którym uwiadomienie o rozpisanej licytacyi wręczone być nie mogło, tudzież tym, którzy dopiero po 10go lipcu 1866 po tabuli weszli, ustanawia się kurator w osobie p. adwokata Roińskiego z zastępstwem p. adwokata Gregorowicza.

Lwów, dnia 15. grudnia 1866.

(294) **E d i c t.** (3)

Nr. 1421. Vom Złoczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird hiemit den dem Wohnorte nach angeblich unbekannten Herrn Salamon Silberstein zur Kenntniß gebracht, es habe wider ihn Isaac M. Bardasch unterm 13. Februar 1867 Z. 1421 wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 310 Silb. Rubel Deposit eine Klage überreicht, worüber unterm 14. Februar 1867 Z. 1421 die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort desselben unbekannt ist, so wurde für denselben Belangten zum Curator der Herr Landes-Advokat Dr. Starzewski mit Substituirung des Herrn Landes-Advokaten in Złoczow Dr. Wesołowski bestellt, und die diesbezügliche Zahlungsauflage dem ersterwähnten Herrn Vertreter zugestellt, mit welchem diese Wechselsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Es wird demnach der Belangte Salamon Silberstein erinnert, zur rechten Zeit entweder persönlich zu erscheinen, oder die nöthigen Rechtsbehelfe dem bestellten Herrn Curator mitzutheilen, oder auch einen anderen diesem Gerichte namhaft zu machenden Vertreter zu wählen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel zu ergreifen, widrigens er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden üblen Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 14. Februar 1867.

(295) **Kundmachung.** (3)

Nr. 708. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht in Jaroslau wird die Nachlaßmasse des Ferdinand Ehlert und dessen Ehegattin Theresia Ehlert und beziehungsweise ihren nach dem Amtslatte der Lemberger Zeitung vom 12. Jänner 1867 Nr. 11 als Erben erschienenen Ferdinand, Edmund und Wilhelmine Ehlert hiemit verständigt, es habe der Kurator der Ludwina Konratowiczschen Nachlaßmasse am 11. Februar 1867 Z. 708 das Gesuch um Pränotirung der Summe pr. 210 fl. sammt Zinsen über der im Lastenstande der in Załośce gelegenen Realitäten sub Nr. 289 und 302 für Ferdinand Ehlert intabulirten Heuratscaution pr. 8000 fl. überreichte, welchem Gesuche Statt gegeben und für die Nachlaßmasse des Ferdinand und der Theresia Ehlert und beziehungsweise für die im Amtsblatte der Lemberger Zeitung vom 12. Jänner 1867 Nr. 11 als Erben erschienenen Ferdinand, Edmund und Wilhelhime Ehlert der h. g. Hr. Landesadvocat Dr. Gottlieb auf ihre Gefahr zum Curator ad actum bestellt, und ihm der Grundbuchsbescheid zugestellt wurde.

Jaroslau, am 12. Februar 1867.

(299) **E d i k t.** (3)

Nr. 1955. Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte in Nadworna wird bekannt gemacht, es sei am 26ten September 1865 Fischel Isert zu Nadworna ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben.

Da dem Gerichte der Aufenthalt der zum Nachlasse konkurrirenden Erben Antschel Itzig Isert, Gerschon Isert und Feibisch unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und den für die Abwesenden in der Person des Samuel Meiseles aufgestellten Curator abgehandelt werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Nadworna, am 31. December 1866.

(287) **E d i k t.** (3)

Nr. 1216. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird den unbekannten Wohnortes weilenden Herr Josef Geringer mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wider ihn Leie Schaffel sub praes. 29. Jänner 1867 Z. 1216 das Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage pto. Wechselsumme 440 fl. öst. Währ. s. N. G. angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit hiergerichtlichem Beschluße vom Heutigen Zahl 1216 die Zahlungsauflage gegen den abwesenden Hrn. Belangten auch sofort erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des Hrn. Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Koźmiński mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Żywicki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Tarnopol, am 30. Jänner 1867.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.